

Mistä on Suomen Angoulême sarjakuvanäyttely tehty? Imprensaari Tolvanen?

Poronlihasta, kettingistä, onkisiimasta, pahviputkista ja samppanjasta

Poronliha, Rangifer tarandus, © Pentin.

SUOMEN sarjakuvanäyttelyä ranskalaiskepeällä ja iloisella näyttelyllä, josta tosikkomainen puseraminen ja ahdistuksesta väentelehtiminen oli kaukana. Niin oli näyttelyn järjestämisestäkin. Vastoinkäymiset voidaan luetella lyhyesti: näyttely katosi ensimmäisen kerran Suomessa samana päivänä, kun se noudettiin Sarjakuvaseuran varastoilta. Sen jälkeen se myöhästyi ensimmäisestä rekkakuljetuksesta. Ranskassa näyttelyn ripustus oli tarkoitus aloittaa festivaaleja edeltävänä tiistaina, mutta pystytysporukka saikin kuulla, että näyttely oliin viety Tolousiin (vrt. sarjakuva count Screwloose from Toulouse), vaikka pakauksen päällä oli kissankorkuiset merkinnät oikeasta Angoulême osoitteesta. Nämä vastoinkäymiset toki loppuivat lyhyeen, kun näyttely saatiin pystyyn ja purettua. Tätä kirjoitettaessa festivaalien päättämisestä on kulunut kaksi kuukautta ja käyn yhtä telexkirjeenvaihtoa ranskalaisen huolintaliikkeen kanssa, jonka piti lähettää näyttely takaisin helmikuun alussa; siis päivä näyttelyn jälkeen eli heti kun se joutui heidän huostaansa.

Nyt syömään!

Aina suomalaisen sarjakuvan parasta ajatellut näyttelyn järjestelytoimikunta sai yhdesä kymmenistä istunnoistaan mainion ajatuksen: Suomen näyttelyn avajaiset pidetään cocktail-tilaisuutena maanmaailiossa Grand Hotel de France, jonka vanhat herrasmiestarjoilijat ovat syntyneet samppanjapullo kädessään. No, saimme Suomen Pariisinsuurlähetystön innostumaan asiasta ja homma hoitui kuin tanssi. Ainoa pieni ongelma tuli siitä, kun cocktail-tilaisuuteen ulkomaiselle lehdistölle tarkoitetut näyttelyluettelot, college-paidat ja näytealbumit annettiin maailmankuulun

Kutsukortit kokkareihin.

"Ei millään pahalla Affe, mutta jotain meikäläisenkin pitää syödä." © Heikki Paakkanen

VIISI KILOA PORONLIHAA!

Kokkarit, Joonaksesta Pierre Pascaliin. © Petri Kempainen

pikahuolintaliikkeen (vrt. Pika-toimisto Pamaus) huostaan kahdessa päivässä Helsingistä Angoulêmeen toimitettavaksi!

Kun jätätte tavarat meille maanantaina noudettavaksi, niin ne ovat keskiviikkona Angoulêmeassa.

Mikä helpotus! 48 kilon kolli tulee perille kuin Manulle illallinen jo lauantai-iltana päivää cocktail-tilaisuuden jälkeen! Paketti oli tullut Ranskaan kuulemma jo tiistaina, mutta... Cocktail-tilaisuuden onni oli se, että Joonas (Veikko Savolainen) sattui olemaan kyllin rovea, jotta hän pystyi antamaan käyttämättömän sarjakuvapaitansa festivaalien tuhdille johtajalle Pierre Pascalille luovutettavaksi. Alun perin meidän piti luovuttaa paita myös kaupungin pormestariin, mutta Luoja piti pojistaan ja työstään huolta lähettämällä entisen kulttuuriministerin Jack Langin samaan aikaan kiertämään festivaalientäitä ja näin pormestari oli estynyt.

Kokkarit olivat muuten suurmenestys: paikalla parikymmentä suomalaista ja satakunta ulkomaista toimittajaa ja piirtäjää. Mukana tunnetuista piirtäjistä olivat mm. Mézières, DeLinx (La jungle en folien tekijä), Evert Meulen, Dal Prã (Weimar).

Suurmenestyksen takasi tyylikäas muonitus, josta kiitos kuuluu lähetystösihteeri Hannele Voionmaan ohella niille meikäläisille, jotka kiitisti raa-hasivat viisi kiloa poronlihaa Helsinki-Vantaalta Pariisiin ja Angoulêmeen. Ajatus radioaktiivisen poronlihan syöttämisestä kaikkein tunteille ranskalaisille lienee syntynyt Lontoossa, josta Rauli Nordberg soitti minulle näyttelyä edeltävänä viikonloppuna lyhyen puhelun: - Tuossa mukana nasi viisi kiloa poroa.

Juhani Tolvanen

Taivaallinen verimakkara.

Imprensaari Tolvanen, miten tilittäisitte tuntojanne menestyksekkään näyttelyn jälkeen? Mikä oli oleellista henkilökohtaisesti ja ihmiskunnan kannalta?

- Henkilökohtaisesti ja ihmiskunnan kannalta kaikkein ilahduttavinta oli uuden ruokalajin löytäminen. Maailman-kaikkeudesta voi löytyä parempi alkuruoka kuin Boudin Antillaise, mutta Kemin Heikki Ansa yhtyy todistukseeni, että se on kovin vaikeaa. Boudin Antillaise on eräänlainen vahvasti "antillilaisittain" maustettu verimakkara. Tai-vaallista!

Hauskaa oli myös nähdä ranskalaisten vilpityn kiinnostuminen suomalaisen sarjakuvaan. Yleisö piti silminnähden sarjoista. Kivaa oli huomata, ettei Ranskassa mikään, siis ei mikään ole mahdotonta järjestää, kun ryhtyy näkemään vaivaa. Mielenkiintoinen henkilökohtainen kokemus, josta ei hevin toivu, oli järjestää parikymmenen ihmisen ryhmämatka ulkomaille.

Takaisku, näin henkilökohtaiselta kannalta, oli myös maineikkaan Palais de la Bièren muuttuminen persoonattomaksi Café Latinksi.

Henkilökohtaisesti raskain takaisku lienee kuitenkin ollut se, että festivaalivieraiden suuri määrä (250 000!) kansoitti ravintola Marco Polon niin pahasti, että Boudin Antillaisen nauttiminen jäi yhteen kertaan.

Ihmiskunnan osalta ei varsinaisia takaiskuja koettu. Toiseksi parasta sen kannalta lienee lähes tuhannen toimittajan ja 250 000 tavallisen näyttelyssäkävijän tietoisuuteen iskostunut totuus: Suomessa - tuossa sympaattisessa, kylmässä pohjojan maassa syödään radioaktiivista poronlihaa ja tehdään hyviä sarjakuvia.

Kuningaspingviini, Aptenodytes patagonicus, © Pentin.